

عشق و یمان و مارزد.

زهرا بیزدان پناه

نگاشتی پر رمان

میلاد زن

■ کلیه حقوق نوشته هریت بی‌جواستو ترجمه منیر حزمن (مهران)
انتشارات شرکت سهامی کتابخانی حبیس یا همکاری مؤسسه امیرکبیر
چاپ پاییز دهم، ۱۳۷۴ش [۵۰۰ صفحه] ۷۰۴ ص.

اوایزیلیت در گفتگو با «علوم نم» دوست می‌سوزد. «خبری در اب من افتد تم اوایزیلیت کوچک و از اب تجاهت من دهد تم به تقاضای اوایزیلیت، توسط آقای سین کلار خردباری از من سوزد او را متنز از اب، جدید استایش پیشتری دارد فقط در طریقه کار می‌کند و پیشتر و قاتمن را انجیل من خواند اوایزیلیت، تحت تأثیر تربیت مذهبی میان افیا و همنشیش باشد، علاوه بر این مذهب مطالعه انجیل می‌گردد اوایزیلیت در این بحث پیماری می‌برید اما قبل از مرگش نایبر جویی بر شنیده بود تا زیدخوار نیس می‌کنده بجهت خوبی کوچکش است که آقای سین کلار به عنوان زرده او را خردباری و چشم تربیت به

سی اندی و دندر مودوده سیستم
ای سی کالا رو و نیمه اعلی مترول، از مرگ او افزایش منقلب شده و
حکم فرمانبرداری اعلی این دفتر کوچک تر قرار می گیرند.
من سلار تضمیم می کنید تم از آزاد نماید. اما اقل از اینکه موافق به
دن سیا ادی تم کردد. طی خادمه ای کشته هم شود.
هرگز اثاثه منزل توسط ماری سی کالا - همیسر افای سی کالا
به فروض گذاشته می شود از بات تعدد نه، افای تغیری -
بروزه داری خشن و سی رخ حساسیت تم در مرزه اعماقی لگرنی دوران
نهضت را ای تکراند سیس قلب فروض نه اطی نامه ای به جوانانه
ای تسلیم اعلام عذر و زیر سلسی - سیس بوجوان افای سلسی -
اعلاج بسیاری به تم درون برای خوبی و به مرزه اعماقی لگرنی می روید.
ما از زیر تسلیم رسانی به مرزه اعماقی به تم این بخوبی بجهات زندگی
بود رایزی مسکنده های بی رحمانه افای لگرنی می شوند و.

حقیقته رفاقت: اتفاقی شناسی در ایالت کنیکا امریکا در دری و رشکستگی مالی نصبیم من گیرید. «نم» برده و فداور، مومن و قیمتی خود را به همان «هدایت» خواهی برده. «بروشند اما هاتی، علاوه بر نه، به هانتری - پرسی چهار ساله براز، خدمه مخصوص خان شلی - معلم من گند اتفاقی شناسی را خسی به فروض هانتری من شنوت این امتحان توافقی من گردد. از زندش هانتری را برمی دارد و شناده - به قصد فرار - به منزل بخسی درود اینها به از ماجراجوی توافقی فروض وی توسط اتفاقی شناسی و هالی ایکه من گند اما نه در پاسخ کسانی که به او پیشنهاد فرار من دهد، من گویند که حاضر نیست از پاش - اتفاقی شناسی - را - که گوید کی این اداره اعویش قم سپری کرده - به رحبت بسازد و تسلیم این توافق من شود.

ایران و فرانزیش، با گذشت چهار میلیون موقن به این توافق بزرگ همانی به همراه این عدد ای این تعقیب او من بردازد.

ایرانیه گذشت همسر بیت سناواری - که همسرش تمیز گذشته قانون دستکنگی برده های فرای در محاسن است - بر این دو توکاگرهای من رو رود کو اکرها به برده های فراري بیان می دهد. روز هاریس - همسر ایوانا نیز موقن به فرای از دست ارباب خود من تبود و خود را به ایران می سراید. این زن و سویم به همراه فرزندشان - شمن بیشتر سر کذا انسن می خورد و محضر، موقن من شنوت خود را به کاذان برداشتند هایی - تا موقن او دستکنگی ایران - نم را به غل و وظیفه من گشند و او ایانا گذشت به جنوب من برد ایوانی من کلار به همراه دشترش - اواتریست - و دو خبر عمده را به چاهه ساله ایش - میس افیا - نیز با همان کفس از شناخته به جنوب امریکا من روند.

۱ در بردازه نویسنده:

حاج «هریت بیجر استو» روزنامه نگار آمریکایی که در ۱۸۱۱ میلادی در قریب لیچیلند از استان کنتاکی آمریکای شمالی، در خانواده‌ای منصبی به دنبال آمد، پدر و همسرش کشیده بود. هر هفت برادر او نیز وارد خدمات مذهبی شدند. در ۱۸۵۱ میلادی، مطبوعات سازاره بر شوری را علیه برده‌داری در آمریکا غاز کرد و بعد از در ۱۸۵۲ میلادی، نیزهای بکی از دوستانش، نگارش کتابی درباره برده‌ها را آغاز می‌نماید. این کتاب «کلیه عموم» بود که در ۱۵۰ صفحه از تراولی انتشار یافت. این کتاب به همراه نویسنده آن شهروندی چهاری یافت به طوری که رمان «عموم» موجب فراهم شدن زمینه‌های اعلام العای برده‌گی در ۱۸۵۴ میلادی و تصویب اعلامیه ارادی برده‌ها در سی ام زاونه ۱۸۵۵ میلادی خوسط مجلس نمایندگان در آمریکا گردید. این نویسنده نامدار در ۱۸۹۶ در شهر ماساچوست چشم از جهان فرو بست.

رمان «کلیه عموم» علاوه بر جنبه‌های ساختاری، در بعضی درونمایه‌های تجزیه و تحلیل، نگرشها و اندیشه‌های دینی، روان‌شناسی، تربیتی و این‌الا مذاق و اخلاقی قابل تقدیر و بروزی می‌باشد.

بار با او بازی کرده بود، دمش را تکان داد و آماده شد به زبالش برود، اما در مغز کوچکش می‌پرسید: این گردش بی موقع در این ساعت شب چه معنایی دارد؟ و به هر حال موضوع به نظر او ناجور آمد. احسان می‌کرد که افکارش مغوش شده‌اند و نمی‌دانست چه تصمیم بگیرد...

نویسنده با استفاده از پیرنگ بسته، سرنشیت هر کدام از شخصیتهای اصلی و مؤثر در حوادث داستان را تناسب با ماهیت عملکرشن، به نقطه دلخواه ختم نموده است. به عنوان نمونه مرگ زیبای «تم» و «اوژنلت» عاقبت به خیرشدن «زرزهاریس» و «الیزا»، «کاسی» (تپسی) «تجلى ایمان در قلب افرادی چون «سن کلا» و «تپسی» و تحول روحی آنها و یا فرجم شوم افرادی

چون «لگری»... بیانگر واقعیت مذکور می‌باشد. در کنار ضعف شخصیت پردازی، وجود عنصر تصادف و عدم وحدت هنری از جمله عوامل سستی پیرنگ این رمان به شمار می‌رود. ملاقات «زرزشی» با «مادام دوتون» - خواهر «زرزهاریس» - در کشتنی (صفحه ۶۶) و نیز زمانی که «کاسی» زدایی فرزندش را از طریق مادام دوتون می‌باشد، (صفحه ۶۷۹) از جمله مصاديق این تصادف می‌باشد. لیکن، ارائه حوادث مربوط به رفتار با برده‌ها، چنان افسارگرانه و تأثیرگذار است که به نوعی موجب شده است که ضعفهای ساختاری این رمان در مقایسه با معیارهای مقبول در ساختار داستان نویسی کلاسیک عصر حاضر، غیرمحسوس و حتی قابل اغماس باشد.

استفاده از نثر زیبا، روان و صمیمه، فضاسازی مطلوب و نیز توضیفات و تعبیر زیبا، به جذابیت رمان «کلیه عموم» افزوده است.

۲ دخالت و حضور راوی در داستان، به اندازه‌ای محسوس است که نویسنده در صفحات بسیاری، وقتی چار احساسات و هیجانات عاطفی می‌گردد، از ابراز احساسات و حتی مخاطب قرار دادن مستقیم خوانندگان داستان نیز، نمی‌تواند اجتناب نماید. به طوری که حتی در مراحل گذار، هنگام تغییر صحنه‌ها و خط سیر داستان، این امر به مخاطب اطلاع رسانی می‌شود.

نویسنده با استفاده از زاویه دید دنای کل مداخله‌گر، این فرصت را به خود داده است تا مخاطب را همگام با حضور شخصیتهای متعدد، حوادث متنوع و اطلاعات جیجیم همراه سازد و همین تنوع و تعدد شخصیت‌ها، نویسنده را ناگزیر به شخصیت‌پردازی مستقیم نیز نموده است. با وجود این نوع شخصیت‌پردازی، همذات پندراری مخاطب با شخصیتهای رمان و باورپذیری آنها چشمگیر است. البته انتخاب این زاویه دید با توجه به گستره جغرافیایی تنوع حوادث و تعدد شخصیتهای رمان، انتخاب معقولی به نظر می‌رسد. دخالت و حضور راوی در داستان، به اندازه‌ای محسوس است که نویسنده در صفحات بسیاری، وقتی چار احساسات و هیجانات عاطفی می‌گردد، از ابراز احساسات و حتی مخاطب قرار دادن مستقیم خوانندگان داستان نیز، نمی‌تواند اجتناب نماید. به طوری که حتی در مراحل گذار، هنگام تغییر صحنه‌ها و خط سیر داستان، این امر به مخاطب اطلاع رسانی می‌شود. به عنوان نمونه در صفحه ۳۷۷ آمده است:

شاید خوانندگان میل داشته باشند که نگاهی به عقب بیندازیم، به سوی ده کنتاکی، به کلیه عموم باز گردیم و بینیم آنها که مدتی است فراموشان کرده‌ایم در چه حالت و چه می‌کنند؟ عصر است...»

و با در صفحه ۷۷، خوانندگان داستان، این گونه مورد مخاطب نویسنده قرار می‌گیرند:

«خوانندگان شما هم روی ثابت نخستین فرزندتان همین اشکها را می‌ریختید! خانم، شما هم از شنیدن ناله‌های فرزند محضرتان همین اشکها را می‌ریختید!...»

«ای مادرانی که این سطور را می‌خوانید! شاید بدانید که در آن زمان، آن مادر چه افکار و چه احساساتی داشت. نه، شاید هم توانید بدانید!...» ص ۶۶۹

با وجود واقعیت‌گرا بودن قصه داستان، نویسنده از زبان حیوانات و اشیاء نیز سخن می‌گوید. در صفحه ۷۴ در مورد برونوگ بزرگ و پیرخانه چنین می‌گوید: «الیزا اسم او را صد کرد و حیوان که صدha

جنبه ساختاری:

تصمیم آفای شلبی برای فروش «نم» و «هاتری» - فرزند الیزا - آغاز نقطه عدم تعادل و ورود به تنہ اصلی داستان است. همگام با فروش نم و فرار الیزا و فرزندش، کشمکش ایجاد شده، تعلیقات و کشش رمان، توسط گرهای ایجاد شده پیگیری می‌شود. نویسنده با استفاده از زاویه دید دنای کل مداخله‌گر، این فرصت را به خود داده است تا مخاطب را همگام با حضور شخصیتهای متعدد، حوادث متنوع و اطلاعات جیجیم همراه سازد و همین تنوع و تعدد شخصیت‌ها، نویسنده را ناگزیر به شخصیت‌پردازی مستقیم نیز نموده است. با وجود این نوع شخصیت‌پردازی، همذات پندراری مخاطب با شخصیتهای رمان و باورپذیری آنها چشمگیر است. البته انتخاب

درومنایه:

رمان «کلیه عموم» علاوه بر جنبه‌های ساختاری، در بعد رونمایه نیز از ابعاد جهان‌بینی فلسفی، نگرشها و اندیشه‌های دینی، روان‌شناسی تربیتی و ابعاد سیاسی، اجتماعی قابل توجه است. زبان اخلاقی این رمان به اندازه‌ای پاک است که حتی در پرداختن به این‌ذال شخصیتها در جایی که توصیف و گفت‌وگو نیاز بوده است، نویسنده رمان با ترفندی قابل تقدیر به آن تن نداده و آن را به مخاطب وا می‌گذارد. به عنوان نمونه در صفحه ۱۱۴ در مورد هالی و رفتارش و نیز در صفحه ۵۰۳ در مورد شلاق زنی زنان توسط مردان پلید در دارالتأدیب جنوب و... چنین عمل شده است.

بادهای احساس می‌کنیم که دنیا نیستند. به یقین بزودی درهای
ابدیت گشوده خواهند شد.» ص ۶۴۲

و یا در مورد لحظات پایانی زندگی دنیوی تم چنین می‌نویسد:
«اما آقای ژرژ خیلی دیر آمده‌اید او هم می‌خواهد مرا نزد خودش
ببرد و من میل دارم به آنچا بروم. آسمان از کنناکی بهتر است!
تم تغیرید، مرگ شما مرا هم می‌کشیدا فکر این رنجهای شما
قلوب مرا خرد می‌کنید و اینکه می‌بینم شما در این دخمه موشهش
خواهیدهاید! بیچاره تم عزیز!»

تم با بیهوده خاصی گفت: «او نه! بیچاره نه! بیچاره بودم، اما آن
زمان گذشت. اکنون من در آستانه پیروزی هستم...» ص ۶۵۴
به او [کلوئه] بگویید میرا دیدید که یه سوی پیروزی مردم و
دیگر نمی‌توانستم برای خاطر کسی در اینجا بمانم. به او بگویید که
همه جا و همیشه خدا با من بود و همه چیز را برایم سهل و سبک
کرد.» ص ۶۵۶

تصویری را که نویسنده از حیات دنیوی ارائه می‌دهد چنین
است:

«زرز با احترام و بی‌حرکت همانجا نشست. برای او این مکان
قدس بود. چشمها تُم را برای همیشه بست و هنگامی که از جا
برخاست، این جمله دوست با واپیش را در ذهن داشت، دوست داشتن!
دنیا فقط همین یک لذت را دارد!» ص ۶۵۷

زیبایی حضور خداوند و تأثیر ایمان در زندگی انسان را در این
سخنان تم به خوبی می‌توان دید:

«... همه چیز من از دستم رفته است. زن، فرزندان، خانه‌ام!
ارباب نیکوکاری که اگر هشت روز پیشتر زنده می‌ماند آزادم می‌کرد!
هر آنچه در دنیا داشتم از دستم رفت و دیگر امیدی ندارم. نیاید حالا
خداوند را هم از دست بدهم. نه، با این همه من نمی‌خواهم پلید و
مردم آزار شوم!» ص ۶۶۵

«... اگر من مانند سامیو بیرحم شوم، چه اهمیت دارد که به
چه دلیل است؟ من فقط از آن چنان شدن می‌ترسم!» ص ۵۶۷
«تم گفت: من در اختیار خدا هستم. به همانجا خواهم رفت
که اراده اوست.» ص ۱۶۰

«نم می‌گوید: به بخشندگی و مهربانی خدا فکر می‌کنم.» ص ۱۶۰

تم اجتناب از گناه را غیرممکن نمی‌داند و خود نیز در زیر
شکنجه‌هایی که بخاطر نپذیرفتن شلاق زنی ایلیا - بردۀ جوان
دختر - متحمل شده است، می‌گوید: خداوند! مرا حفظ کن و نگذار
تسليم شوم!» ص ۵۶۸

جلوه زیبایی عشق به خداوند و بندگی در مقابل او را در سخنان
و رفتار «اوایلیت». دختر کوچولوی آقای سن کلار - می‌توان مشاهده
کرد.

«می‌دانی پاپا دختر عمومی گوید که ما بخاطر خدا به کلیسا
می‌رویم، می‌دانی، خداست که همه پیز به ما می‌دهد. پس حالا
که خدا دلش می‌خواهد، باید هر طور شده به کلیسا برویم؛ راستی
روی هم رفته، خیلی هم حوصله من سرنمی‌رود.» ص ۲۹۱
اعتقاد به جهان پس از مرگ و داؤی اعمال در آن جهان در
لابه‌لای مطالب این کتاب به خوبی گنجانده شده است.
نویسنده با دست گذاشتن به حقایقی مانند خداجویی،
حقیقت‌جویی، ایمان، عدالت، عشق به خوبیها و زیباییها، فطرت
خوانندگان را بخاطر قرار داده است.

در این رمان، واژه‌هایی مانند خدا، ایمان، عشق، آزادگی، عدالت،

عبدیت و... قبل از آنکه تعریف شوند، با تأثیرگذاری بسیار زیبایی،

حس می‌شوند. به عنوان نمونه حس زیبایی آزادی را در این سخنان

هم می‌توان یافت:

- ای او! به ما بگو چه می‌بینی! اوا بگو چه می‌بینی!
تبسمی بشاش بر لبانش نقش بست و زمزمه کرد: «اوها عشق...
شادی... آرامش! آن گاه آهی کشید و از مرگ به سوی زندگی
واقعی شتافت.»
«اکنون ستاره صبح بر فراز کوه طلوع کرده است انسیمهها و

[فُنْ]: آقا! من لباسهای مندرس و خانه محقر و خیلی محقر را که متعلق به خودم باشد به یک زندگی عالی که مال شخص دیگری باشد ترجیح می‌دهم. بله آقا، آیا این طبیعی نیست؟» ص ۴۸۱

ژرژ هاریس می‌گوید: «بله الیزا مادام که هر کدام از ما دیگری را دارد و هر دو این بچه را داریم، خوشبخت خواهیم بود. اوها الیزا کاش این اربابها می‌دانستند که برای مردی احسان اینکه زن و فرزندش متعلق به خودش هستند چه سعادت بزرگی است.» ص ۳۰۰

نویسنده شخصیت‌های مثبت و منفی را در چینشی هنرمندانه در اثر به کار گرفته و فطرت مخاطب را به قضاوت دعوت کرده است. او به کرامت انسان می‌اندیشدند نه به برتری نژاد سفید یا سیاه. به عنوان نمونه به شخصیت تم و ساموئل که هر دو برده سیاه پوست در خانه اقای شلبی مستند، توجه کنید. تم شخصیتی مثبت

است که در مقابل ساموئل فرق ندارد. قرار می‌گیرد که به قول خودش (صفحه ۱۳۳) حتی کمک کردنش به فرار الیزا و فرزندش بخطار منعطف شخصی است و یا مقایسه شخصیت خانم شلبی با خانم ماری سن کلار که هر دو سفید پوست هستند. خانم شلبی ضمن خوشفرزاری با برده‌ها، مخالف برده‌داری است، اما ماری سن کلار، ضمن تنفر از برده‌ها، موافق سیستم برده‌داری می‌باشد... .

نویسنده ضمن اشاره به برابری فطری انسانها در برابر خداوند و مقایسه تبعیض نژادی با احکام الهی، به مسئله جبر و اختیار می‌پردازد. وی با تردید خاصی، عقاید مختلف را از زبان شخصیت‌های مختلف بیان می‌کند و به این وسیله به مخاطب فرقی می‌دهد که عقاید صحیح را - که همان اعتقادات تویسنده نیز می‌باشد - در مواجه شخصیتها با یکدیگر و گفت‌وگوها به خوبی دریافت کند.

تویسنده در این رمان، ضمن نکوهش تحریفات و القایات اندیشه‌های غرب در مسیحیت با اشاره به عوامل دین گریزی، به اشاره به عوامل دین گریزی، به طرح زیبایی اندیشه دینی و تفکیک آن از مسیحیت تحریف شده می‌پردازد.

او در گفت‌وگوهای شخصیتها ضمن موضع گیری ضداستعماری و ضداستعماری، به مقایسه کالیسای سرد، خاموش و ایستا با پویایی دین و روح مبارزه در آن می‌پردازد. مقایسه عقاید دینی مارسن کلار در صفحه ۲۹۳ و میس افیلا در فصل ۱۹ با عقاید اقای سن کلار و جون و... بیانگر این واقعیت درخصوص نگرش تویسنده است. بیچراستو با طرح روح مبارزه، استقامت و پایداری شورش علیه استعمار و استثمار را مانش به نمایش می‌گذارد. به عنوان نموده، ژرژ هاریس به اقای ولیس می‌گوید:

«خون من در طی سالها در عروق من مجتمد شده، اما اکنون همین خون به جوش آمده است... اگر شنیدید که مرد دستگیر کرداند بدانید که من زنده نیستم...» ص ۱۹۲

«امیدوارم تا آنجا که بتوانم به دنبال وظیفه‌ای بروم که در مقابل این تیره روزها به عهده دارم. از برده‌های بیچاره خودم شروع خواهم کرد. زیرا تاکنون برای آنها کاری نکردم و شاید هم روزی برای دفاع از حقوق همه افراد این طبقه قد علم کنم! تا برای نجات کشورم از ننگی که در انتظار مثل متمدن بر دامنه نشسته است، کاری انجام دهم.»

و نیز در این رابطه، نامه‌ای که ژرژ هاریس پس از گذراندن تحصیلات عالی در کانادا به دوستش می‌نویسد، قابل توجه است. در قسمتی از این نامه - در صفحه ۶۷۷ و ۶۷۸ - چنین آمده است:

«... به طور قطع تصمیم گرفته‌ام به آفریقا بروم و در آنجا تمام قدرتم دست به کار زنم و همتزداجان خفته‌ام. را بیدار سازم و دسته جمعی برای نجات سیاهان مظلوم آمریکا اقدام کنم.»

نویسنده ایمان را، عنصری مهم در تحول درونی انسانها - از جمله اولانزیتی تیسی، آقای سن کلار، میس افیلا و... - می‌داند. در صفحه ۴۴۵ در مورد تأثیر ایمان اولانزیت در مورد تحول درونی تیسی - برده کوچکی که فرтар نابهنجار داشته است - می‌گوید: «از چشمها نافذ دخترک سیاه اشکها سرازیر شدند و یک به یک، به آهستگی روی گونه‌هایش لغزیدند و پشت دستهای سفید میس اوا افتادند. به در این لحظه برق یک اعتماد واقعی، پرتوهای یک نور آسمانی در تاریکی‌های این روح بی ایمان پیدا شد. تیسی سرش را میان زانوهایش گذاشت و آهسته گریه و زاری کرد. در این هنگام آن کودک زیبای دیگر که روی او خم شده بود، مانند روحش رحمتی بود که یک گناهکار سرنگون شده را در راه نجات یاری می‌کرد.»

و با آقای سن کلار پس از آنکه قسمتی از انگلیل را به همراه تم می‌خواند، متأثر می‌شود و به تم می‌گوید:

«تم، این کسانی که این همه مورد عتاب و سختگیری قرار گرفته‌اند، درست اعمالشان مانند من بوده است. آنها در آسایش و نعمت زندگی کرده‌اند بدون اینکه فکر کنند چه بسا برادران آنها که در گرسنگی و تشنجی و بیماری و زندان زیست کنند!» ص ۴۸۹

و سن کلار پس از این تحول درونی، به طور جدی درباره مرگ می‌اندیشد. در این باره در صفحه ۴۸۷ آمده است: «و با خودش می‌گفت: راستی عجیب است که چنین کلمه‌ای (یعنی مرگ) و چنین چیزی وجود دارد و ما همیشه آن را فراموش می‌کنیم! امروز زنده و با نشاطیم، جوان و زیبا هستیم، دلمان از امیدها و آرزوها سرشار است، اما فردا رخت می‌بندیم و می‌رویم، آنچنان رفتی که همیشگی است و بازگشت ندارد!»

در نهایت باید گفت: تویسنده با عدالت‌خواهی قابل تحسین و نگاه مثبت، می‌گفت: تویسنده با عدالت‌خواهی قابل تحسین و ترسیم نموده و به مبارزه علیه ظلم و ترسیم ارزشها در جهت تحقق آنها شافتنه است.

و اگر تویسنده توانسته است موج عظیمی را علیه برده‌داری با فروش نسخه‌های بی‌شماری از این رمان ایجاد کند، به دلیل صداقت و عمق باور مذهبی او بر علیه استعمار و استثمار و آپارتايد بوده است.